

12
22

Наукові праці

Видається з грудня 2001 року

Науково-методичний журнал

Чорноморський
державний
університет
ім. Петра Могили
комплексу
«Києво-
Могилянська
академія»

І. Орловський
Д. Григорій
Р. Кульбака

«Стенна безпека»

2012

Постановою Президії ВАК України від 10.03.2010 року № 1-05/2 цей журнал включено до переліку № 112 наукових фахових видань з технічних наук, у яких можуть публікуватися результати дисертаційних робіт на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук.

(Бюлєтень ВАК України. – 2010. – № 4)

Засновник видання –
Національний університет
«Чорноморський
університет імені Петра
Могили»
Засноване згідно з Указом
Президента КВ № 5817
від 31.11.2002 р.

Регістрація:
видання –
заснований університет
«Чорноморський
університет імені Петра
Могили»
КВ № 9506
від 2005 р.

Управління:
загальна –
загальні –
Петра
від 15281-
до друку

від

Клименко Леонід Павлович

Багмет Михайло Олександрович

Горлачук Валерій Васильович

Грабак Наум Харитонович

Матвеєва Наталя Петрівна

Клименко Леонід Павлович

Пронкевич Олександр
Вікторович

Тригуб Петро Микитович

Фісун Микола Тихонович

Андрєєв Вячеслав Іванович

РЕДАКЦІЙНО-ВИДАВНИЧА РАДА:

голова редакційно-видавничої ради, головний редактор, доктор технічних наук, професор, ректор ЧДУ імені Петра Могили;

голова редколегії серії «Політологія», доктор історичних наук, професор;

голова редколегії серії «Економіка», доктор економічних наук, професор;

голова редколегії серії «Екологія», доктор сільськогосподарських наук, професор, старший науковий співробітник;

голова редколегії серії «Філологія. Мовознавство», доктор філологічних наук, професор;

голова редколегії серії «Техногенна безпека», доктор технічних наук, професор,

голова редколегії серії «Філологія. Літературознавство», доктор філологічних наук, професор;

голова редколегії серії «Історія», доктор історичних наук, професор, академік УАН;

голова редколегії серії «Комп'ютерні технології», доктор технічних наук, професор, старший науковий співробітник, дійсний член УАН;

відповідальний секретар, кандидат технічних наук, в. о. доцента.

Наукові праці : науково-методичний журнал. – Миколаїв : Вид-во ЧДУ ім. Петра Могили, 2012. – вип. 191. Т. 203. Техногенна безпека. – 184 с.

Журнал містить наукові статті, у яких висвітлено результати досліджень актуальних питань техногенної та техногенно-екологічної безпеки, сучасних питань радіобіології людини, питань техногенної медицини науковців України, Білорусії та Росії. Матеріали розраховані на студентів, аспірантів, науковців, зацікавлених проблемами техногенно-екологічної безпеки України.

СЕРІЇ:

Клименко Леонід Павлович – доктор технічних наук, професор, ректор Чорноморського державного університету імені Петра Могили (м. Миколаїв);

Матвеєва Наталя Петрівна – доктор біологічних наук, професор, завідувач кафедри біології та екологічної безпеки Чорноморського державного університету імені Петра Могили, заступник керівника НМЦ екобезпеки (м. Миколаїв);

Пронкевич Олександр Вікторович – доктор технічних наук, професор кафедри прикладної та вищої математики Чорноморського державного університету імені Петра Могили (м. Миколаїв);

Тригуб Петро Микитович – доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри здоров'я людини та фізичної реабілітації Чорноморського університету імені Петра Могили (м. Миколаїв);

Горлачук Валерій Васильович – доктор технічних наук, професор, завідувач кафедри економічної теорії та міжнародної економіки Чорноморського університету імені Петра Могили (м. Миколаїв);

Фісун Микола Тихонович – доктор технічних наук, професор кафедри інформаційних технологій і програмних систем Чорноморського університету імені Петра Могили (м. Миколаїв);

Андрєєв Вячеслав Іванович – кандидат педагогічних наук, доцент, декан факультету екологічно-медичних наук Чорноморського державного університету імені Петра Могили (м. Миколаїв);

Грабак Наум Харитонович – доктор технічних наук, професор кафедри кондиціонування та рефрижерації Національного університету «Чорноморський університет імені Петра Могили» (м. Миколаїв);

Матвеєва Наталя Петрівна – доктор технічних наук, професор кафедри екології, ректор Національного університету «Чорноморський університет імені Петра Могили» (м. Миколаїв);

Клименко Леонід Павлович – відповідальний секретар редакційної колегії серії «Техногенна безпека»;

Багмет Михайло Олександрович – доктор біологічних наук, професор кафедри біології та екологічної безпеки Чорноморського державного університету імені Петра Могили (м. Миколаїв);

Пронкевич Олександр Вікторович – доктор технічних наук, професор, завідувач кафедри інтелектуальних інформаційних систем Чорноморського університету імені Петра Могили (м. Миколаїв).

Чорноморській редакції

Чорноморський університет імені Петра Могили, 2012

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

54003, м. Миколаїв,
вул. 68 Десантників, 10
Тел.: (0512) 76-55-99, 76-55-81,
факс: 50-00-69, 50-03-33,
E-mail: avi@chdu.edu.ua

ЗМІСТ

РОЗДІЛ 1. ЕНЕРГОЕФЕКТИВНІ ТА ЕКОЛОГІЧНО БЕЗПЕЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ	9
<i>Клименко Л. П., Мещанінов О. П., Андреєв В. І., Щесюк О. В., Щесюк Л. В.</i> Досвід використання енергії сонця для гарячого водопостачання в Чорноморському державному університеті імені Петра Могили	10
<i>Бер'янков В. С., Коробочка О. М.</i> Використання безкамерної фільтрувальної становки для очищення рідин на автотранспортних підприємствах	17
<i>Лисенкова В. С.</i> Оцінка показників суднових енергетичних установок застосуванні біодизельних палив	21
<i>Левілов С. М., Боду С. Ж.</i> Метод розрахунку опор ковзання із застосуванням теорії подібності	25
<i>Левілов С. М., Боду С. Ж.</i> Підвищення несучої здатності важконавантажених пар тертя	27
<i>Ю. А., Ткаченко Г. І., Грибков О. В., Шостак Д. І.</i> Дослідження параметрів затриманого стану для силікатного неорганічного скла	32
1.2. ТЕХНОГЕННО-ЕКОЛОГІЧНА ТА РАДІАЦІЙНА БЕЗПЕКА ЛЮДИНИ І ДОВКІЛЛЯ.....	38
<i>Левілов Ю. О., Матвеєва І. В., Родіна В. В., Бевза А. Г.</i> Теорія радіоємності і моделі при оцінці екологічних ризиків в екосистемах	39
<i>Левілов І. І.</i> Місце фонового обстеження територій у системі екологічного аудиту чинників потенційного впливу на довкілля	45
<i>Левілов В. В.</i> Проблема надійності біологічних систем і безпеки життедіяльності	51
<i>Лиська Д. О.</i> До проблеми вдосконалення вітчизняної нормативно-правової бази питного водопостачання як одного з основних чинників підвищення безпеки питної води	56
<i>Левілов М. І., Макарова О. В.</i> Аналіз економічної доцільноти та екологічної безпеки шляхів скорочення викидів токсичних газів котельних підприємств виробництва будівельних матеріалів	62
<i>Левілов Ю. А., Григор'єва Л. І.</i> Управління еколого-технологічним та радіаційним ризиком питного водопостачання в регіоні України	69
<i>Левілов І. В.</i> Дослідження і оцінка надійності систем транспорту радіонуклідів в агроекосистемі	81
<i>Левілов Г. Т.</i> Вплив обробки насіння АФБ на продуктивність гороху та значення для екологічного землеробства	85
РАДІОБІОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ДІЇ ІОНІЗУЮЧОГО ВИПРОМІНЮВАННЯ.....	88
<i>Левілов Ю. А., Коваленко В. В., Чорний А. І.</i> Пострадіаційні атрофічні процесси в нервовій системі у зв'язку з проблемою безпеки життедіяльності (з поданим стадок з практики)	89

ТЕОРИЯ РАДИОЕМКОСТИ И МОДЕЛИ НАДЕЖНОСТИ ПРИ ОЦЕНКЕ ЭКОЛОГИЧЕСКИХ РИСКОВ В ЭКОСИСТЕМАХ

В статье представлены разработанные и построенные нами модели для оценки параметров радиоемкости разных типов экосистем (наземных, водных, лесных, болотных, лугов и урбозоэкосистем), в которых показана возможность использовать этот метод как универсальный метод для моделирования радиоемкости и надежности этого типа экосистем.

ключевые слова: Модели радиоемкости и надежности экосистем, радионуклиды.

статті представлени розроблені та побудовані нами моделі для оцінки параметрів
діємності та надійності різних типів екосистем (наземних, водних, луків і т. і.) , у
використовувати цей підхід як універсальний метод до
значення радіоемності та надійності різного типу екосистем.

Основні слова: моделі радіоемності та надійності екосистем, радіонукліді.

Report the models , developed and constructed by us, for an estimation of parameters of capacity of different types ecosystems (ground, water, wood, mountain, meadows etc.) are used. in which the opportunity is shown to use this approach, as a universal method for finding radiocapacity and reliability of a different type ecosystems.

words: models of radicapacity and reliability of ecosystems, radionuclides.

экология и радиоэкология не имела параметров, пригодных для оценки экологических процессов и рисков этого типа. Кыштымская (Россия, Чернобыльская (1986) и авария на АЭС) авария показали четкую

тия именно теоретических исследований в радионуклидных загрязнениях являются необходимы, но не достаточны, для этого перечня теоретических исследований должны быть заметные обобщения для решения большого количества задач.

по мониторингу. Поэтому есть создание подходов для состояния биоты экосистем при первов влияния физической и химической среды. Эту роль может выполнить комплексный методико-

факторе радиоемкости, опубликованным в 1960 г., положен

из радиоактивности можно определить способность определяется как радионуклидов, которое по- не способно нарушить способность сохранить

биомассу и кондиционировать среду существования. Построенные модели радиоемкости экосистем и предложенные параметры способны адекватно реагировать на влияние разных факторов (γ -облучение, тяжелые металлы и т. д.). По результатам проведенных опытов предложенные параметры могут четко отображать влияние факторов на биоту и опережать по своим реакциям биологические ростовые показатели. Установлено, что реакция параметров радиоемкости может служить в качестве «экологического градусника», который измеряет состояние и благополучие биоты, и быть мерой для эквидозиметрической оценки влияния радиационного и химического факторов.

Разработанные и построенные нами модели для оценки параметров радиоемкости разных типов экосистем (наземных, водных, лесных, горных, лугов и урбозэкосистем) можно использовать как универсальный подход к моделированию радиоемкости разного типа экосистем, описывать самые разнообразные экосистемы, и сравнивать их по этим показателям [1-4].

После Чернобыльской аварии такой трассер является неизбежным спутником в жизни биологических объектов практически всех экосистем Украины. Исследования показали, что распределение и перераспределение данного трассера в водных и наземных экосистемах, четко реагирует на все существенные внешние факторы влияния (климат,

стремы и т. д.), а также на разные типы (тепловые сбросы, дозы облучения, поллютанты и т. п.). При этом было то, что каждый существенное влияние на не может не отобразиться на распределении радиоактивных изотопов в биоте и на параметрах радиоемкости по подходу, который развивается в наших исследованиях, позволит использовать параметры для эквидозиметрической унификации действия самых разных факторов на биоту. На этой основе нами предложено методического нормирования для определения величины влияния поллютантов на биоту и радиоемкости – определяет долю тех, которые удерживаются в биогенных компонентах экосистемы [5-9].

Метод и теоретический анализ ландшафтов. Исследования указывают, что переноса радионуклидов в ландшафте в основном, несколькими характерными полигонами и структурами его параметры, которые управляют движением радионуклидов в ландшафте, карты динамики загрязнения и карта перераспределения через 10, 20 и 30 лет после аварии.

Использование аналитической ГИС технологии радиоэкологии может быть использован в общей экологии. Методы и методики радиоэкологии на основе теории и моделей радиоемкости биоты экосистем, могут использованы при решении разных задач экологии.

Проблема создания системы нормирования вредных факторов биоты, которая может получать

наибольшее вредное влияние при внесении в экосистемы самых разных поллютантов.

На этой теоретической базе могут быть созданы эффективные методы оценок экологических рисков при влиянии на биоту физических, химических и других загрязнителей.

Использование радиоактивных трассеров (например, Cs-137), позволяет на основе теории и моделей надежности и радиоемкости экосистем исследовать фундаментальные характеристики биоты и устанавливать закономерности распределения и перераспределения поллютантов через поведение радиоактивных трассеров, которые были «щедро» разбросаны после Чернобыльской аварии на территории Украины, Беларуси и России.

Фактор экологической емкости и радиоемкости конкретного элемента экосистемы и/или ландшафта (F_j) определяется при использовании камерных моделей (1):

$$F_j = \sum a_{ij} / (\sum a_{ij} + \sum a_{ji}), \quad (1)$$

где $\sum a_{ij}$ – сумма скоростей перехода поллютантов и трассеров из разных составляющих экосистемы в конкретный элемент экосистемы – j , согласно камерных моделей, а $\sum a_{ji}$ – сумма скоростей перехода поллютантов и трассеров из исследуемой камеры J – в другие составляющие экосистемы, которые сопряжены с ними.

Показано, что соотношение скоростей поглощения и оттока трассеров и элемента минерального питания – калия пропорционально биомассы биоты и коэффициента накопления в данном опыте в системе «вода – биота».

Надежность склоновой экосистемы. Для анализа перехода радионуклидов из камеры в камеру типовой склоновой экосистемы нами были выбраны средние значения коэффициентов. Перенос радионуклидов из одной камеры в другую происходит по законам кинетики первого порядка, его описывают системой простых дифференциальных уравнений.

Таблица 1

Накопление радионуклидов в камерах

	Максимальная активность радионуклидов (%)	Время (годы)
	12	12
	6	20
	1.4	20
	0.82	24
	0.32	30
	1.16	44
	2.3	48
	22	80

Таблица 2

Максимальное распределение коллективной и индивидуальной дозы для населения из 500 человек при разных случаях загрязнения (склоновые экосистемы)

Коэффициент K_u	Минимальная скорость переходов.			
	1	5	10	40
Зв	$8,14 \cdot 10^1$	$4,07 \cdot 10^2$	$8,14 \cdot 10^2$	$3,256 \cdot 10^3$
Бз	0,01628	0,814	1,628	6,512

1. Је
2. Оп
3. Лу
4. Те
5. Пс
6. Би
7. Долож
8. Вод
9. Лес
Вероятность сброса 1x2x3

К

1. Је
2. Оп
3. Лу
4. Те
5. Пс
6. Би
7. Долож
8. Вод
9. Лес
Вероятность сброса 1x2x3

Закінчення таблиці 1

Активність радіонукліда, $K_{\text{и}}$	Середня швидкість переходів.			
	1	5	10	40
Колективна доза, Чел/Зв	$1,628 \cdot 10^2$	$8,14 \cdot 10^2$	$1,628 \cdot 10^3$	$6,512 \cdot 10^3$
Індивідуальна доза, Зв	0,3256	1,628	3,256	13,024
Максимальна швидкість переходів.				
Активність радіонукліда, $K_{\text{и}}$	1	5	10	40
Колективна доза, Чел/Зв	$2,442 \cdot 10^2$	$1,221 \cdot 10^3$	$2,442 \cdot 10^3$	$9,768 \cdot 10^3$
Індивідуальна доза, Зв	0,4884	2,442	4,884	19,536

Таблиця 3

Прогноз надежності типової склонової екосистеми при різних уровнях радіонуклідного загрязнення (^{137}Cs) верхньої частини екосистеми (лес)

Уровень загрязнения	10 Кн/км ²	50 Кн/км ²	100 Кн/км ²
	0,934	0,571	0,342
	1	1	1
	0,999	0,997	0,993
Природна терраса (1,4 %)	0,9998	0,999	0,998
Озеро (0,82 %)	1	0,9994	0,999
Донні отложенні озера (1,16 %)	0,95	0,748	0,496
Общая надежность екосистемы	0,886	0,5	0,168

Було проведено розрахунок надежності транспорту радіонуклідів по склоновій екосистемі.

Таблиця 4

Надежность типової склонової екосистеми як системи транспорту Cs-137 к озеру и к чоловіку
(параметри озера: S=1 км², H=5 м, V=5E+9 л, донні отложенні: S=1 км² h = 0,1 м, K_н=1000) (Без контрмер). Считається, что в лесу лежить запас радионукліда в 1 Кн Cs-137

Вероятность сброса	Коментарий	
0,029		
0,77	Загрязнення води очікується з вероятністю $1 \times 2 \times 3 \times 4 \times 5 \times 6 = 1,5 \text{ E-}3$. Це означає, що місткість цезію в воді становить всього $1,1 \text{ E-}2 \text{ Бк/л}$	
0,6		
0,57 (к чоловіку – 0,4)	Загрязнення донних отложень в озері очікується з вероятністю $1 \times 2 \times 3 \times 4 \times 5 \times 6 = 9 \text{ E-}3$. Це означає, що місткість цезію в донних отложенах становить $3,3 \text{ Бк/л}$	
0,2		
0,33	При $K_{\text{н}}=1000$, місткість цезію в біоті донних отложень становить 3300 Бк/кг . Тоді залежно від проміжної дози в 4Гр/год (600 кБк/кг), допустимий рівень загрязнення леса становить 182 Кн.	
0,1		
0,77	Люди отримують від води озера та продукції терраси радіонукліди з вероятністю $5,4 \text{ E-}3$. При цьому загрязнення трави на террасі становить близько 5 Бк/кг . Допустимий рівень загрязнення кормової трави становить 1000 Бк/кг (при цьому рівень загрязнення молока очікується в 100 Бк/л). Тоді залежно від молока допустимий рівень загрязнення леса по запасу радіонуклідів не перевищує 200 Кн.	
0,4 + 0,1		

Таблиця 5

Надежность типової склонової екосистеми як системи транспорту Cs-137
до озера и к чоловіку (параметри озера: S=1 км², H=5 м, V=5E+9 л, донні отложенні S=1 км²; K_н=1000) (при участі вибраних контрмер (КМ)). Считається, что в лесу лежить запас радионуклідів в 1 Кн Cs-137

Вероятність сброса (без КМ) $K_{\text{д}}=1$	Контрмеры				
	Пожарозахисна смуга між лесом і опушкою $K_{\text{д}}=1,5$	Дорога між лесом і опушкою $K_{\text{д}}=2$	Удаленість дернини з терраси $K_{\text{д}}=10$	Подпорна стінка в почві між террасою і поймой $K_{\text{д}}=2$	Вплив всіх контрмер на одночасно
0,029	0,02	0,02	0,029	0,029	0,02
0,83	0,83	0,4	0,83	0,83	0,4
0,6	0,6	0,6	0,6	0,6	0,6
0,57 (к чоловіку 0,4)	0,57 (к чоловіку 0,4)	0,57 (к чоловіку 0,4)	0,12	0,57 (к чоловіку)	0,12
0,2	0,2	0,2	0,2	0,1	0,1
0,33	0,33	0,33	0,33	0,33	0,33
0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1
0,77	0,77	0,77	0,77	0,77	0,72
0,4 + 0,1	0,4 + 0,1	0,4 + 0,1	0,4 + 0,1	0,4 + 0,1	0,4 + 0,1
1,5 E-3 $K_{\text{д}}(2)=1$	1,1 E-3 $K_{\text{д}}(2)=1,4$	2,7 E-4 $K_{\text{д}}(2)=5,6$	3,3 E-4 $K_{\text{д}}(2)=4,5$	8,7 E-4 $K_{\text{д}}(2)=1,7$	5,8 E-5 $K_{\text{д}}(2)=25,9$

надежность экосистемы каскада Днепровских водохранилищ. В таблице 6 приведены расчет и оценка надежности бионты в каскаде Днепровских водохранилищ.

Таблица 6

Надежности бионты в каскаде Днепровских водохранилищ при расчете на сброс 1 Ки Cs-137 в зонах межени (М) и паводка (П) 3 % водности (раз в 30 лет) по содержанию р/н в каждом из компонент экосистем водохранилищ (Ки)

Содержание (Ки) в М и П з состояниях	Биота (Ки)	Вода (Ки)	Тип	Актив- ность ила Бк/кг	Активность донной биоты при $K_{Bf}=1000$ Бк/кг	Активность воды, Бк/л	Активность биоты в воде $K_{Bf}=1000$ Бк/кг	Примечание (оценка допустимого уровня содержания Cs-137 в биоте составляет 600 кБк/кг. Тогда допустимый сброс составляет (превышение)
0,7	0,2	0,1	М	0,3 Бк/кг	300 Ек/кг	2E-3	Для остальных водохра- нилищ полученные значения активности очень малы поэтому их можно не считать	2000 Ки 46 раз
0,5	0,3	0,2	П	0,4	400	3F-3		1500 61 раз
0,06	0,03	0,01	М	3,2E-2	32			18750 5 раз
0,08	0,08	0,02	П	4,3E-2	43			13954 6,6 раза
0,008	0,001	0,001	М	1,3E-3	1,3			460 кКи Нет пре- вышения
1,2E-2	4E-3	4E-3	П	2E-3	2			
7E-4	2E-4	1E-4	М	4,6E-4	0,5			
2E-3	1,2E-3	8E-4	П	1,3E-3	1,3			
7E-5	2E-5	1E-5	М	6E-5	0,06			
4E-4	2,4E-4	1,6E-4	П	4E-4	0,4			
8E-6	1E-6	1E-6	М	1,5E-6	0,015			
1E-4	3,2E-5	3,2E-5	П	1,7E-6	0,017			

Количество сброшенного Cs-137 по зонам Киевского водохранилища составляет:

Представлены данные анализа надежности радионуклидов в склоновой экосистеме. Ранее исследований на склоновых участках зоне отчуждения ЧАЭС (на реке Стугна) проведены оценки значений перехода радионуклидов цезия-137. Приведены минимально возможные и максимальные значения. Для этих скоростей перехода построена линейных дифференциальных уравнений. Как правило динамика перераспределения радионуклидов между камерами имеет значение общей характеристики разных склоновой экосистемы, можно использовать максимальных уровней содержания Cs-137 (процент от общего запасов в зоне, когда он формируется (таблица 2). Большой запас формируется на опушке (до 6%), а потом со временем до 22% переходит в зону пользования человеком всей экосистемой, но через длительный срок. То есть, в конце концов, практически

большая часть радионуклидов, из запаса в склоновой экосистеме доходит до людей в виде накапленной дозы облучения, что может быть оценена через дозовые коэффициенты. В таблице 3 сделаны оценки индивидуальных и коллективных доз для случая села с 500 жителями. Видно, что (с учетом радиоактивного распада) при максимальных скоростях переходов между камерами склоновой экосистемы в популяции людей даже при малых уровнях запасов радионуклидов (1 Ки), коллективная доза может достигать 200 Чел-Зв. Эти заметные величины, которые требуют учета и контрмер. Опираясь на формулу 1, имеем возможность оценить надежность транспорта радионуклидов от леса до популяции людей (таблица 4). В этих камерах, где есть биота, можно спрогнозировать поражение биоты при высоких уровнях плотности загрязнения леса. Поэтому общая надежность транспорта радионуклидов по данной склоновой экосистеме уменьшается от 0,89 (при 10 Ки /км²) до 0,17 (при плотности загрязнения 100 Ки /км²). С учетом влияния радионуклидов на биоту озера также проведена оценка путей и вероятности поступления радионуклидами в популяции людей (таблица 5).

Для разработки возможных методов защиты людей в склоновой экосистеме рассмотрены некоторые потенциально эффективные контрмеры, и оценено их

ное влияние на систему транспорта радионуклидов к озеру и к человеку (таблица 6). Для анализа следующие контрмеры: пожарозащитная между лесом и опушкой, дорога между лесом и опушкой, удаление дернины на сельскохозяйственной террасе, и создание защитной подпорной стены террасы и поймою озера. Эти контрмеры так не применялись, или могут быть применены в новых экосистемах. Контрмеры влияют на скоростей переходов между камерами. Самое влияние, как способ снижения дозы для людей (через коэффициент дезактивации) дорога между лесом и опушкой ($K_d = 5,6$), и дернины на террасе ($K_d = 4,5$). А самая ситуация, когда эти две контрмеры будут взаны вместе ($K_d = 25,2$).

Нами проведен также анализ надежности каскада Днепровских водохранилищ, как транспорта радионуклидов от каскада к каскаду. Как показано (таблица 8), что каскад Днепровских

водохранилищ имеет оценки высокой надежности «поступления» радионуклидами к людям, как в период межени, так и при паводках высокой 3 % водности. При малом сбросе радионуклидов (1 кКи цезия-137 в год) ситуация не составляет заметных экологических рисков для биоты и для людей, через использование воды для орошения и для питья. Но реальные количества накопленных радионуклидов, в частности, в илах Киевского водохранилища составляет около 92 кКи цезия-137, что потребует значительного внимания и учета при реальных количествах сбросов радионуклидов. А если учесть еще сбросы стронция-90, то ситуация потребует сурогового контроля.

3. В целом использование анализа радиоэкологических ситуаций в разных типах экосистем с использованием моделей и теории надежности показало себя эффективным и эвристичным средством оценок и моделирования радиоэкологических и экологических ситуаций и может быть с успехом использоваться в дальнейших исследованиях.

ЛІТЕРАТУРА

- Reliability of Reliability in Radiation Ecology / Yuriy A. Kutlakhmedov, Iryna V. Matveeva, Anastasiya G. Salivon, Victor V. Rodyna // Proceedings of International Symposium on Stochastic Models in Reliability Engineering, Life Science and Operations Management. – Israel, 2010. – Vol. 3. – P. 1–10.
- edov Y., Korogodin V., Kutlakhmedova-Vyshnyakova V. Radiocapacity of Ecosystems // J. Radioecol. – 1997. – 5 (1). – P. 25–35.
- О распределении радиоактивных загрязнений в медленно обмениваемом водоеме / А. Л. Агре, В. И. Корогодин // Медицина. – 1960. – № 1. – С. 67–73.
- Ю. А. Основы радиоэкологии / Ю. А. Кутлахмедов, В. И. Корогодин, В. К. Колтюков. – Киев : Выща школа, – 2003. – 319 с.
- Г. Г. Гидробионты в зоне влияния аварии на Кызылтаме и в Чернобыле / Г. Г. Поликарпов, В. Г. Цынтугина // Современная биология и радиоэкология. – 1995. – Т. 35. – № 4. – С. 536–548.
- В. D. (1992): Radiological Dose Conversion Factors for Generic Non-human Biota. Used for Screening Potential Ecological Impacts, from Radioactivity. – Vol. 35. – № 1. – P. 37–51.
- Ю. А. Оцінка і прогноз розподілу радіонуклідів у типовій екосистемі схилів для ландшафтів України. Вісник Національного авіаційного університету / Ю. А. Кутлахмедов, В. П. Петрусенко. – 2006. – № 2. – С. 134–136.
- Ю. А. Аналіз ефективності контрзаходів для захисту екосистем на схилових ландшафтах методом камерних моделей / Кутлахмедов, В. П. Петрусенко // Вісник Національного авіаційного університету. – 2006. – № 4. – С. 163–165.
- Ю. А. Теория и модели радиоемкости в современной радиоэкологии / Ю. А. Кутлахмедов, В. И. Корогодин, И. В. Матвеева, В. П. Петрусенко, А. Г. Салион, А. Н. Ленинина // «Радиоэкология: итоги, современное состояние и перспективы». – Москва, 2008. – С. 177–193.
- Д. М. Методи управління радіоємністю екосистем / Д. М. Гродзинський, Ю. О. Кутлахмедов, О. М. Михеєв, Під редакцією акад. Д. М. Гродзинського. – Київ : Фітосоціонер, 2006. – 172 с.

Ковтуненко О. В., д.мед.н., професор;
Іванкова В. С., д.мед.н., професор.

Ю. О., Матвеєва І. В.,
Бевза А. Г., 2012

Дата надходження статті до редколегії 15.12.2012 р.

КУТЛАХМЕДОВ ЮРІЙ ОЛЕКСІЙОВИЧ – д.б.н., професор, Національний авіаційний університет, факультет екологічної безпеки, м. Київ, Україна.

Основні інтереси: радіоекологія наземних і водних екосистем, раюємність екосистем, контрзаходи захисту від наслідків радіаційних аварій.

МАТВЕЄВА І. В. – к.т.н., доцент, Національний авіаційний університет, факультет екологічної безпеки,

Основні інтереси: математичні моделі переносу радіонуклідів між компонентами екосистем, екосистем.